

Nr 425

Av herr Hagberg m. fl., om ökade anslag till internationell biståndsverksamhet.

(Lika lydande med motion nr 359 i Första kammaren)

Den kommunistiska riksdagsgruppen föreslog 1961 att Sverige skulle ställa en miljard kronor till förfogande som räntefritt lån till uppbyggnadsarbetet i u-länderna. Vi kan med en viss tillfredsställelse konstatera att statsmakterna delvis slagit in på denna väg att ge u-länderna verkligt bistånd för att bygga upp näringslivet och förbättra existensvillkoren för befolkningen.

Vi föreslog inför 1963 års riksdag åtgärder för att avskaffa diskrimineringen av u-ländernas export till Sverige. Höstriksdagen slopade också på regeringens förslag tullen på te och den särskilda skatten på kaffe. Även om det ekonomiskt inte rörde sig om mer än ca 30 miljoner kronor och den kännbara kaffetullen kvarstår måste beslutet ges en positiv karakteristik som uttryck för god vilja att reducera diskrimineringen av handeln med u-länderna.

I årets statsverksproposition framhålles också att Sverige vid de förestående GATT-förhandlingarna skall verka för att den internationella diskrimineringen av u-ländernas export skall bringas ur världen: »Vårt land kommer att under konferensen aktivt verka för en väsentlig och bestående förbättring av u-ländernas handelsvillkor». Härom är endast gott att säga.

Det framhålles dock samtidigt att skilda intressen och åsikter om metoder och mål komplicerar frågan. Detta kan dock inte vara något hinder för Sverige att själv avlägsna kvarstående diskriminerande bestämmelser. Varje sådant steg utgör nämligen inte bara ett direkt stöd åt deras utrikeshandel, det verkar också indirekt och påverkar andra stater. Vi ämnar därför åter resa denna fråga.

Vi påpekade i fjol i en motion hur handeln med u-länderna stagnerat medan en stark utveckling av utrikeshandeln skett med andra länder. Handeln med u-länderna hade samtidigt varit fördelaktig ur statskassans synpunkt eftersom det här handlade om en import där den svenska lågtullspolitiken inte praktiserats. Vi påvisade samtidigt hur på grund av den för u-länderna ofördelaktiga prisutvecklingen det blivit Sverige som fått hjälp av u-länderna i stället för tvärtom.

Beträffande vårt lands direkta stöd åt u-länderna går det sakta att uppnå

den officiella målsättningen: en procent av nationalinkomsten. Det upptas till sammanlagt 136,3 miljoner kronor, en ökning med 25 miljoner kronor under utrikesdepartementets huvudtitel.

Med detta tempo skulle det behövas mer än 30 år för att uppnå en procent av *nuvarande* nationalinkomst, som dock om 30 år bör kunna minst fördubblas. Utan väsentligt större anslag kommer beslutet om en procent av nationalinkomsten att för alltid stanna på papperet.

Hur nödvändiga verkliga ansträngningar på dessa områden är bestyrkes i årets statsverksproposition där det pekats på tendensen att minska kapitaltillflödet till u-länderna samtidigt som deras behov ökar: »Utsikterna för dessa länders ekonomiska utveckling ter sig mörka, särskilt om inte industriländernas biståndspolitik och handelspolitiska åtgärder till förmån för u-länderna aktiveras».

Vi ämnar med hänvisning härtill föreslå att bidraget till u-länderna fördubblas.

Vi föreslår med denna motivering,

att riksdagen för sin del beslutar höja anslagen på utrikesdepartementets huvudtitel (Bilaga 5) under C Internationell biståndsverksamhet punkterna 1, 2, 3, 5, 8, 9, 10, 12 och 13, till 225 miljoner kronor för budgetåret 1964/65.

Stockholm i januari 1964

Hilding Hagberg

C.-H. Hermansson

Gunvor Ryding